

L'ànima del Sindicat

per

ORENCI VALLS

Tots els moviments socials comencen per necessitat. L'entusiasme dels capdavanters pren en les cèl·lules disperses, les lliga, els dona forma i crea la consciència de l'organisme social. Segurament els primers passos seran pesats, inhàbils, propis de la puerícia de tots els éssers. Es amb l'exercici dels òrgans com s'adquireix experiència i l'organisme salva els diferents graons que el porten a un estat superior de cultura i sentiment.

• Els fundadors, potser, no abastaren la intensitat i extensió de llur obra. Prou feren en posar els fonaments sòlids de l'edifici social i sols per això, si no per altra cosa, mereixen pregona gratitud. Llur conducta ha de servir de guia i estímul a tots els beneficiaris, els quals, a hores d'ara, continuarien disgregats sense la guspira d'ideal que uneix i dignifica.

L'obra del Sindicat és d'amor i d'apostolat. Tendeix al millorament econòmic, cultural i honorífic del metge. S'ha d'obtenir que aquest guanyi honradament pel seu treball el necessari per a viure, no sols la vida material, sinó també per a aliment del seu esperit. El metge té fam de saber. Les revistes professionals i els llibres pràctics han d'ésser el nostre pa de cada dia i no és prudent ni és humà que es vegi privat de proporcionar-se'n segons les seves necessitats. El públic que ha de pagar les despeses quedarà compensat per la millor aptitud del professional.

Cobertes les necessitats materials i intel·lectuals del moment, el metge ha de procurar assegurar les contingències futures, i d'aquí les nostres institucions de previsió perquè no quedi llar de metge on es deixi sentir la indigència.

L'acció protectora del Sindicat ha d'estendre's a proporcionar al metge tots els mitjans per a ins-

truir-se, refrescant-li els coneixements antics i posant-lo al dia dels avanços en l'art de curar. El Sindicat ha de procurar que els seus afiliats siguin bons, cada dia millors. L'obertura de cursos pràctics sobre determinades especialitats, sobre medicina d'urgència, sobre intervencions corrents i fàcils i sota la direcció de col·legues distingits, seria agradablement acollida pels metges forans. Les quatre capitals catalanes podrien ésser seus d'aquests ensenyaments. Tenen professionals i material suficient per a posar-ho en pràctica. Malgrat veure's obligat a reduir el nombre de deixebles no deixaria de donar fruits excel·lents, no sols pel benefici cultural que s'obtingria, sinó també per la convivència entre els metges de la ciutat i del camp, creadora de llaços d'amistat i dels deures de companyonia.

Del lligam entre els metges depèn l'esdevenidor i la solidesa de l'Associació. I, com voleu amor entre els sindicats si no ens coneixem, la immensa majoria, només que per les Guies Mèdiques que de tant en tant rebem de les cases productores d'especialitats farmacèutiques? La desconexença personal es comprèn entre el company que viu en el camp de Tarragona i el de l'Empordà, però no entre els d'una mateixa comarca. Del contacte neix la idea, com a producte del canvi d'impressions entre companys que senten les mateixes necessitats. Recordo que en el districte de Sant Feliu de Llobregat, quan encara era lluny l'obra del Sindicat, els metges celebraven reunions mensuals en distint poble, i així es coneixien i s'arranjaven les petites diferències entre els companys que compartien en el mateix poble el deure professional. Es coneixien, es comunicaven llurs alegries i dolors, i s'estivaven; i retornaven a la llar amb optimisme sa, disposats a ésser millors,